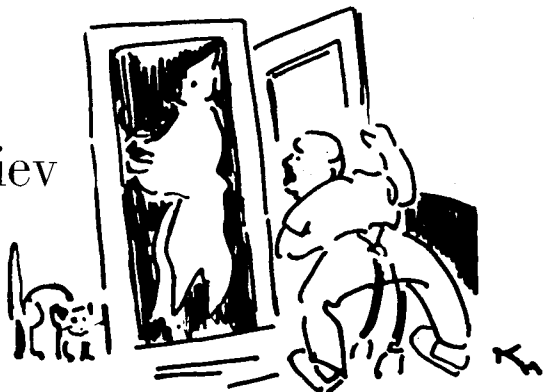

Dän Koopbriev

(Aus dem Nachlaß von Dr. Heinrich Neuse)

En Buur had döör än onächte Koopbriev sin Nohwer öm en groot Stöck Land gebroch. As haij nouw gestorwen woar, kos haij in't Graf gän Ru feenen wägen dat onrächte Guut, on haij feng aan ömtegoon op dän Hof. Et nachs, wanneer ok gän betjen Wend woar, gengen di Schüürporten vansälws los on tu. Dökker häät men ok bej hällechten Dag en Kopp döör die Daakpannen sien stäken mät en wette Tepelmöts op, graad as dän Buur sös gedragen had. In't Hus woar en Kälderkamer, woar nouw di Määg schliepen, dat woar dän olden Buur sin Utbehold gewäs. Inne Wand soot en ieser Käßken, woarvan nömmes meer en Schlötel kos feenen. Dorhän koom dat Gespuke bej nachstit öm twälf te schloffen, trock en Schlötel üt de Täs on schloot dat Käßken los, worin völl olde Papieren logen, on feng aan te süken on blaaren noor den onächten Koopbriev. Mar jedeskier schluug et een Üür, eer dat haij öm gefoonen had; on so mos haij weer terög in't Graf. Eenmol had dat Gespuks vergäten, dän Schlötel afteträcken. Dän jongen Buur miek dat Käßken los, sükten dän Koopbriev rüt on verbranden öm on strauden die As inne Bääk. Sinnen Novermann äwer goov haij dat Stöck Land terög, on so koom alles weer inne rieg. Doonoor hörden dat Gespuks op, et nachs ömtegoon, on dän olden Buur häät wäl Ruh in't Graf gefoonen.